

LEIF UVEMARK

TRUMPETARE OCH ORKESTERLEDARE

1939–1996

Uppväxtåren i Malmö

Den 13 mars 1939, bara 6 månader innan Andra världskrigets utbrott, fick Valborg och Rolf Jönsson i Malmö två söner (och storebror Berth fick två småbröder) – Leif Valdemar Jönsson och Bo Greger Jönsson. Leif föddes 25 minuter före Bo så trots att de var tvillingar kunde Leif alltid hävda att han var storebror.

Leifs mor Valborg var hårfrisörska och drev flera frisörsalonger i Malmö. Fadern var tapetserarmästare och sjöng i kvartett på fritiden. Under Leifs uppväxt bytte familjen så småningom namn till Uvemark.

Leif gick först på Linnéskolan i Limhamn och fick samtidigt sina första lärospån i musik genom Frälsningsarmén. Från tredje klass gick han på Mellersta Förstadsskolan i Malmö och där gick han ut folkskolan 1951. På somrarna åkte Leif och hans bröder ibland på "Kollo". En sommar i 10 års-åldern tränade han för att lära sig stå på huvudet i sanden på stranden. Efter den sommaren drömde Leif länge om att bli cirkusclown.

När Leif var runt 8 år började han i scouterna i tillsammans med en klasskamrat, Gert Högström, som sedermera blev fotograf. Betelkyrkan i Malmö hade en hornmusikkår som repeterade i samma hus som scouterna. Vännerna Leif och Gert brukade stå utanför med örat mot dörren och lyssna. En dag tog de mod till sig, steg in i salen och sa -Vi vill också lära oss att spela.

Gert fick låna en B-kornett och Leif ett horn att börja spela på. Sedan cyklade de hem med vars ett instrument på pakethållaren, varsamt inlindat i mjukt tyg för att inte repas. Efter ett tag tyckte Leif inte att det var roligt att spela horn längre, så Gert gick med på att byta instrument för att Leif inte skulle sluta spela. Leif började spela Kornett - och bodde samtidigt på Kornettsgatan. Leif och Gert höll kontakt under åren som gick och Gert blev sedermera en välkänd fotograf i Malmö. Leif anlätade ofta Gert för fotografering till exempelvis för skivkonvolut etc.

En annan klasskamrat på Mellersta Förstadsskolan hette Bengt Jönsson och spelade piano. Han bodde på Sturegatan – bara ett kvarter ifrån Leif. När Leif lärt sig lite mer på kornetten började de träffas hemma hos Bengt för att spela tillsammans. Snart anslöt även Kjell Olsson, som spelade klarinett och saxofon och de började repetera på lördagarna i källaren under mamma Valborgs "Salong Vabo" Kornettsgatan i Malmö. Till slut lyckades de också hitta en trumslagare och försökte spela A-arrangemang (för stort band) på bara 4 man. Bengt Jönsson blev känd som jazzpianisten Bengt "lillen" Jelfefors, och Kjell Olsson var sedermera soloklarinettist i Malmö Symfoniorkester under nästan 40 år, samt altsaxofonist i Leif Uvemarks orkester lika länge. Första engagemanget tillsammans fick killarna genom "Bigge" Malmkvist¹ 1952 på CC-film i Malmö. De fick i uppdrag att lägga bakgrundsmusik till en film om Snapphanar som spelades in på Malmöhus slott. Efteråt skulle de också spela på personalfesten.

---

¹ Mer om **Bertil Karl-Gustaf "Bigge" Malmqvist**
http://sv.wikipedia.org/wiki/Bertil_Malmqvist

Efter Folkskolan gick Leif Teknisk linje på Borgarskolan i Malmö. Där fick han bl.a. lära sig att arbeta med metallsnideri och mekanik. Leif hade alltid tyckt om att arbeta med sina händer. Speciellt kul var det att snickra, experimentera med elektriska prylar och t.ex. skruva sönder väckarklockor och andra apparater, för att sedan försöka få ihop dem igen. Under tiden på Borgarskolan utvecklades musikintresset också starkt. Ungdomar spelade i olika orkestrar och det arrangerades flitigt orkestertävlingar och danstillställningar i staden.

Militärmusikutbildning vid LV4

1953, efter 2 år på Borgarskolan, hade musikintresset tagit över och Leif sökte in som musikelev på LV4 – skånska luftvärnsregementet, då i Husie i Malmö. Efter provspelningen antogs han, och nu började ett helt nytt liv för Leif. På LV4 drillades de unga killarna med militärisk disciplin. De äldre underofficerarna tjänstgjorde som lärare och Leif fick öva 8 timmar varje dag. En av Leifs lärare hette Conne Svensson (senare Sernklev). Han blev en inspiratör och livslång vän. På schemat stod musikleära, harmonilära, trumslagning, instrumentundervisning men också städning och eldning i kokskaminerna. På LV4 bytte Leif Kornetten mot en trumpet. Som bi-instrument valde Leif fiol.

När Leif varit vid LV4 en tid, kom man underfund med att han inte gått de obligatoriska åren i skolan. Han sattes då i Fortsättningsskola en dag i veckan under 2 år, på Monbijouskolan där han fick arbeta med träslöjd huvudsakligen. Där satt han i uniform, eftersom han inte hann byta till civila kläder.

Den 13 juni 1954 lånades Leif in från LV4 för att blåsa signaler vid släkten Sjöstedts släktträff. En Fanjunkare ombads ordna en elev för detta tillfälle. Fanjunkaren fick 100 kr för besväret, gav 30 kronor till Leif och behöll resten själv. Leif lånades även ut till stadsteatern i Malmö då och då och i november 1954 blåste han Aidatrumpet på scen i operan Aida. Under åren på LV4 låg månadsersättningen på 80 kr så dessa små extraknäck gav lite extra fickpengar och värdefull erfarenhet.

Utbildningen på LV4 pågick under 3 år fram till 1956. Landets större orkestrar rekryterade flertalet av sina blåsare från militärkårerna vilket bekräftar att det hårda arbetet gav frukt. LV4 var en bra plantskola för många Malmömusiker under den här tiden. Efter LV4 började livet som yrkesmusiker. Leif var nu 17 år gammal.

Efter LV4

I början på 50-talet spelade Leif i ett storband under entusiastens Arne Ridells ledning, som kallade sig Mammutorkestern. Den 13 januari 1956 skrev Skånska Dagbladet - *"16 man sprängde ljudvallen...I ett rum något större än ett ordinärt badrum spelades² Kenton så att öronen vissnade. Repertoarvalet var det svårast tänkbara, Kenton-arrangemang som knappt upphovsmannen själv går i land med. Naturligtvis är det underbart att frossa i sällsamma och främmande klanger, men det är både naturligare och roligare att spela Count Basie."* I Maj 1956 spelade Arne Ridells orkester in en stenkaka – troligen den första skivinspelning som Leif medverkar på - med Kentons arrangemang på Artistry in Bolero och Stella by Starlight.

1957 bildade Leif sin första egna orkester – Leif Uvemarks orkester – på 7 man, som snart deltog i olika orkestertävlingar och spelade till dans runt om i Skåne. Bland annat på Solhagen i Kvarnby utanför Malmö. Redan då

---

² Mer om Stan Kenton

http://en.wikipedia.org/wiki/Stan_Kenton

medverkade tre musiker i bandet som skulle förbli bandet trogna genom de kommande 40 åren; saxofonisterna Kjell Olsson – då på barytonsax, Bengt Håkansson – då på altsax och Tord Alemo – då på tenorsax.

Samma år var det dags för den riksomfattande orkestertävlingen ”Snurran”. Leifs band tävlade i Malmö den 26 januari 1957. De vann tävlingen i Malmö och gick vidare till finalen som radiosändes från Stockholm. Konferencier var basisten, orkesterledaren och tillika Lill-Babs mentor, ”Big Simon” - ³Simon Brehm. Ett ljudklipp från denna tävling finns publicerat i Svensk Jazzhistoria vol. 8 (1956-1959). Leif Uvemarks Orkester deltog med Lars Gullins ”What a kick”.

Samma år tackade Leif ja till ett erbjudande att sitta med i en 7-manna teaterorkester som skulle ut på Folkparksturné under ett år med operetten Can-Can, med bland andra sångaren Einar Beyron och hans fru, sångerskan Brita Hertzberg.

Den 16 april 1957 tävlade Leif med sitt 7-mannaband igen, den här gången i Latinskolan i Malmös aula, och gick sedan till final på Nya teatern – nuvarande Nöjesteatern i Malmö. Östen Warnerbring medverkade som konferencier.

Leif erbjöds nu jobb i Harry Arnolds fasta dansorkester på Amiralen i Malmö. Lönen låg på 27 kr per kväll. Under samma period spelade Leif bland annat även i Malmö Folkets Park på utomhusscenen och på Brända tomten.

1958 hörde den berömde orkesterledaren Ib Glindemann, (som för övrigt anses vara den som upptäckte Monica Zetterlund) av sig och berättade att han hört Leifs framträdande i Snurrantävlingen på radio, och erbjöd Leif jobb som förstetrumpetare i sin orkester. Leif tackade ja och snart åkte han iväg på sin första spelning utomlands, i Frankfurt am Main. Hemkommen igen kontaktades han av Seymour Österwall som ledde ett av de vid tidpunkten mest populära banden i Sverige. Leif spelade med hans orkester under ett år (1958-1959) som bl.a. bestod i en omfattande Sverigeturné.

1959-1961 spelade Leif bl.a. på Skansen i Stockholm, med Arne Domnérus orkester, Leif Kronlunds orkester och på Nalen med Hacke Björkstens orkester. I början fick Leif ett övernattningsrum hos Seymour Österwalls bror Arthur Österwall och åkte ofta fram och tillbaka mellan Malmö och Stockholm, men efter ett tag blev det ohållbart och han började leta efter ett boende i Stockholm. Till slut flyttade han in på Tavastgatan i Gamla Stan, tillsammans med en av de andra trumpetarna i orkestern – Ralph Svensson (Ralph Stappe) – även kallad ”Hinken”, eftersom Ralph skulle stavas med PH som i soPHink. När Leif spelade med Leif Kronlunds orkester hade Kronlund precis engagerat en mycket ung skånsk vokalist – Ann-Louise Hanson, som sedan Leif arbetade med många gånger genom karriären. Leif var också den som presenterade Ann-Louise för en av de andra trumpetarna i Kronlunds orkester – Bruno Glenmark. 1966 gifte sig Bruno och Ann-Louise.⁴

1960 gifte sig Leif med Margareta Lemon i Malmö, och i mars 1961 kom deras första barn, Michael.

Samtidigt som Leif spelade med Hacke Björksten, Leif Kronlund och Arne Domnérus, började han också i Radiobandet i Stockholm under ledning av Malmölegenden Harry Arnold, som Leif arbetat med på Amiralen i Malmö något år tidigare. Radiobandet bestod av gräddan av vårt lands jazzmusiker och betraktas av många än idag som den bästa orkester som någonsin existerat i Sverige. I Radiobandet spelade Leif med bland andra trumpetarna Bengt-Arne Wallin och Benny Bailey, trombonisten Åke Persson, saxofonisterna Arne Domnérus, Bjarne Nerem och Carl-Henrik Norin, basisten Georg Riedel, pianisten Bengt Hallberg och trumslagaren Egil Johansen.

---

³ Mer om Simon Brehm

http://sv.wikipedia.org/wiki/Simon_Brehm

⁴ mer on Ann-Louise Hanson

http://sv.wikipedia.org/wiki/Ann-Louise_Hanson

Amiralen - igen

Efter ett par år i Stockholm, fick Leif 1961, 22 år gammal, erbjudande om att bli fast anställd kapellmästare på danspalatset Amiralen i Malmö. Offentliggörandet av vem som var den nya kapellmästaren föregicks av en hel del spekulationer i tidningarna. Leif själv har berättat att *"Det var ytterst hemligt. Folkparkschefen Harald Lindwall lät meddela pressen att han förhandlade med en musiker från Malmö, som inte var bosatt i Malmö längre. Ingen lyckades lista ut att det var jag."* Leif satte ihop ett band av duktiga musiker och körde igång. Han kom nu rustad med mycket nya idéer, efter att ha sett "den stora världen" i form av Stockholm. Han kunde vara väldigt strikt och ställde mycket höga krav på sina musiker. Orkestern bestod nu, som tidigare, av 11 man. Något ekonomiskt utrymme för en vokalist fanns inte. Leif berättar att *"Eftersom ingen annan i bandet ville sjunga fick jag göra det själv, men det är preskriberat vid det här laget."* Leif kände Amiralen väl, efter att ha spelat där redan 1954 med Harry Arnold. *"När jag spelade hos Harry på 50-talet hade jag 27 kronor per kväll, plus 2,50 extra om jag knallade bort till friluftsscenen och kompade svajmastartisten där. Nu fick jag 1700 kronor i månaden vilket var mycket pengar på den här tiden. Mer eller mindre en direktörlön."* Leif blev det anrika danspalatset Amiralens siste fast anställde kapellmästare, under två säsonger, fram till valborgsmässoafton 1963.

1991, 30 år senare, bildade Leif, tillsammans med Ulf Åbjörnsson, Bertil Nilsson, Carl-Axel Ahlm, Elon Arenhill, Ragnvald Dahlström, Jerle Lindblad och Lennart Isberg, välkända skånska musikprofiler allihop, ⁵Harry Arnold sällskapet som vårdar Harry Arnolds minne samt delar ut det årliga Harry Arnold-stipendiet i Malmö.

Under tidigt 60-tal, samarbetade Leif också med Britt Wadner på Radio Syd, som då sände piratradio från Sändningsbåten Cheeta och sedermera Cheeta II. ⁶

1963-64 ledde Leif orkester i eget namn igen – Leif Uvemarks orkester – som åkte till Danmark på sommarturné i Aalborg och Odense. Efter sommaren skulle de ackompanjera popstjärnan Paul Anka ⁷ under hans Parkturné, på 25 platser i Sverige. På väg upp till Stockholm, med 7 man ur sin egen orkester, fick planet en oljeläcka och tvingades nödlunda på Kastrup. Då blev det bråttom att hinna i tid! Leif chartrade ett litet privat plan för att ta dem till Stockholm. När de till slut kom fram, fick de lättade beskedet att Paul Anka var ett dygn försenad. När herr Anka fick höra talas om Leifs och musikernas äventyrliga resa till Stockholm, kompenserade han genast Leif för alla extra kostnader i samband med resan. I Paul Ankas turnéband ingick Leif och 7 av Leifs musiker, samt 8 amerikanska musiker som reste med Paul. Just detta år, 1964, låg Paul Anka på listorna i Sverige med bl.a. ⁸Remember Diana. (Ej att förväxla med den stora världshiten Diana, som Paul Anka gav ut 1957, bara 16 år gammal.)

1965-1967 engagerades Leif Uvemark av ⁹William Marshall – Österikisk generalkonsul och restaurangman - som nyligen flyttat till Malmö, som kapellmästare ombord på Svenska Amerikalinjen m/s Kungsholm och m/s Gripsholm; kryssningsbåtar som gick från Amerika till Island, Grönland, norra Norge, Göteborg, Köpenhamn, Stockholm, Helsingfors, Leningrad och tillbaka.

1965 föddes Leifs andra barn, en dotter som fick namnet Jessica.

---

⁵ Mer om Harry Arnold: <http://www.harryarnold.se/>

⁶ Mer om Britt Wadner och Radio Syd: http://sv.wikipedia.org/wiki/Radio_Syd

⁷ Mer om Paul Anka: http://sv.wikipedia.org/wiki/Paul_Anka

⁸ Lyssna på Pauls Ankas "Remember Diana". <http://www.youtube.com/watch?v=1vL7GQM4upU>

⁹ Mer om William Marschall : <http://www.sydsvenskan.se/familj/fodelsedag/konsul-slar-inte-av-pa-takten/>

Tyskland

En solig sommardag 1967 låg Leif på taket och snickrade på familjens hus i Limhamn då telefonen ringde. Det var den svenske trumpetaren ¹⁰Jan Allan som undrade om han ville komma ner och jobba i Hamburg. Trumpetaren Jan Allan och Pianisten/kompositören/arrangören Nils Lindberg arbetade då på Tyska radion (NDR – Nord Deutsche Rundfunk) i Hamburg och hade fått frågan om de kände någon trumpetare de kunde rekommendera. Leif åkte ner och provspelade, och skrev sedan kontrakt med den Tyska Radioorkestern. Eftersom han inte kunde ett ord tyska, var hans fru Margareta med som tolk vid kontraktsskrivningen. Leif flyttade in i ett inackorderingsrum på Hermanbehweg i Hamburg, och lite senare flyttade familjen efter. (Hustrun Margareta och barnen Mikael 6 år och Jessica 2 år)

Endast 14 dagar efter att Leif anlant till Tyskland började han även som förstetrumpetare i ¹¹James Lasts orkester. Utöver engagemanget i NDR och med James Last, arbetade Leif nu även som studiomusiker och medverkade på otaliga skivinspelningar. Leif har berättat att han under denna period ”gjorde en förskräcklig massa plattor, ibland 3-4 st. per dag. Man kunde göra 12 titlar på 3 timmar i studion.” Under den här tiden arbetade Leif med många av de stora tyska orkestrarna och orkesterledarna som Kai Warner (En av James Lasts bröder), Bert Kaempfert, Frank Valdor, Les Humphrey Singers, Roberto Delgado och många fler.

Namnet Uvemark kunde vålla lite bekymmer. Vid det första lönetillfället på NDR fick Leif inte ut någon lön alls. Hans namn fanns helt enkelt inte med i deras register. Efter att ha undersökt saken hittade man Leif under namnet Ove Mark. Detta namn följde honom sedan under många produktioner och syns på flera tyska skivomslag.

Världen

1969 hade Leif arbetat på NDR i 2 år och dessutom gjort så ofantligt många produktioner som studiomusiker att han inte själv mindes en bråkdel av dem. James Lasts orkester skulle ut på långturné och Leif var tvungen att välja mellan att åka med eller stanna kvar på NDR. Leif kände att det var dags för något nytt, sade upp sin anställning på NDR, och åkte iväg. Familjen flyttade hem till Sverige igen och Leif bodde in sig i turnébussen. Den första turnén 1969 på 3 veckor, kallades för ”Stora Tysklandsturnén” och gick till de flesta av Tysklands större städer. I Tyskland var, och är fortfarande, James Last omåttligt populär och alla konserter var utsålda. Sedan var det dags för ”Lilla Englandsturnén” då de reste runt i Storbritannien i ett par veckor och bl.a. gjorde ett par konserter i ett till sista platsen utsålt Royal Albert Hall i London. De åkte på världsturné och besökte Sydafrika, Australien, Nya Zeeland, Hongkong, Singapore, Bangkok osv.

1972 spelade James Lasts orkester under 4 veckor i Ryssland. Denna turné var en del av ett internationellt utbyte mellan Tyskland och Ryssland. I december 1972 blev det en guldskiva till var och en i orkestern med en liten hälsning på en plakett från Hansi (James Last) ”Thank´s for a very nice year”. Under tysklandsåren släppte Leif även soloplattor i Sverige, och på hösten 1972 låg han under tio veckor på det svenska radioprogrammet ”Svensktoppen”s lista med ” Även bland törnen finns det rosor”.

---

¹⁰ Mer om Jan Allan
<http://www.svt.se/musik-special/mot-en-av-meste-jazztrumpetare>
http://sv.wikipedia.org/wiki/Jan_Allan

¹¹ Mer om James Last
http://sv.wikipedia.org/wiki/James_Last

Turnélivet fortsatte och under 1973 var Leif på resande fot i 19 länder under sammanlagt över 9 månader och började längta hem till familjen. Han tog då beslutet att flytta hem till Malmö igen. Under de kommande 15 åren återvände dock Leif frekvent till Hamburg under kortare perioder för att arbeta - tex. vid skivinspelningar. Leif arbetade också som producent vid några produktioner på Polydor i Hamburg.

Om James Last privat har Leif sagt att "Han är världens mest generösa människa och bjuder frikostigt, även på sin egen person. Han är tydlig och bestämd utan att någonsin höja rösten."

Hem igen - till Sverige, Malmö och Familjen

När Leif flyttade hem 1974 bildade han på nytt ett eget band, och erbjöds omgående att spela på det välrenommerade danspalatset Baldakinen i Malmö. Leif bildade även ett 6-manna band, som spelade till dans och mindre tillställningar i hela södra Sverige.

Samma år startade han Malmö Ljudproduktion tillsammans med två goda vänner; Jacques Schultze och Uno Kjellkvist, samt sitt eget skivbolag – LUP records. På LUP spelade han under några år in egna skivor, men producerade också skivor till andra orkestrar, grupper och musiker, samt en del undervisningsmaterial, sammantaget drygt 20 LP-album med LUP-etiketten på.

1974 var också året då Malmös dåvarande stadsträdgårdsmästare, Einar Jennerup, föreslog att Leif Uvemark och hans orkester skulle spela på Pildammsparkens friluftsscena någon kväll i veckan under sommaren. Konserterna med Leif, storbandet och kända gäststartister, under ljumma augustikvällar, på måndagar i Pildammsparken, blev snart en tradition och ett oerhört populärt folknöje som skulle komma att hålla i sig 24 år framöver. Publiken vallfärdade och kom till parken flera timmar före konsertens början med paraplyer och picknickkorgar för att försäkra sig om att få bra platser. I genomsnitt ca 4000 personer per kväll kom till Pildamskonserterna, och vissa gånger uppskattades publikantalet till runt 10 000 personer. Med stöd från Malmö Kommun och från tidningen Arbetet lyckades man hålla fri entré under alla 24 årens drygt 100 Pildamskonserter.

1975 föddes familjens tredje barn, en flicka som fick namnet Elinore.

Huset i Limhamn var då totalrenoverat tack vare Leifs okuvliga lust att, så fort han var hemma, spika, såga, måla, gräva, planera eller kanske bara slå ut en vägg. 1976 flyttade familjen till ett stort och vackert hus i Åkarp som fick heta "Villa Uvåsa".

1978 föddes familjens fjärde barn, en flicka som fick namnet Veronica.

Samma år spelade Leif Uvemark Big band under VM i dans som hölls i Danmark. Leif har berättat att "-Det var ingen lätt uppgift. Vi fick spela till metronom för att dansaren skulle få in varje steg där det var tänkt. Många gånger skyllde man förstås på orkesterns tempo när något blev fel."

1978 skulle också Malmös gågator på Södergatan invigas. Det gjorde man bla med en stor artist- och dansfest på stortorget med Lasse Holmqvist, Ulla Jessen, Östen Warnerbring och dans till Leif Uvemarks 16-mannaorkester. I invigningsögonblicket skulle Leif blåsa fanfar, från den stora bronsstatyn på Stortorget föreställande Karl X Gustav till häst. Den typen av överraskande och roliga idéer tilltalade Leif. Han hissades upp med lyftkran ett par timmar före invigningen och placerades på hästens rygg framför Krigarkungen Karl. Leif var ganska höjdrädd, hästens bronskropp var kall och ca 1.5 meter bred. Dessutom blåste det ordentligt där uppe där Leif satt i sin kostym. Frusen och märkbart lättad fick han i alla fall till slut fast mark under fötterna igen, och bilderna från detta tillfälle ramade han in och hängde på väggen i sitt arbetsrum.

Under slutet av 70-talet och under 80-talet, blev det också mycket TV-jobb för Leif som kapellmästare med egen orkester av varierande storlek. Program som "Sommarkväll i Augusti" med programledare Lars Hamberg 1973,

”Säcken”, ”Lördagsgodis” 1980 med Håkan Staerner som programledare, ”Tre kast”, ”Oss emellan”, ”Varite´ Ystad” 1976 och 1978 med programledare Ulf Mörling, ”Rainbow Room” 1985 med Leif ”Smoke Rings” Andersson som programledare (blev även en LP-skiva 1985), några program av ”Här är ditt liv” med Lasse Holmqvist, och mycket mer.

Från 1979 och en bit in på 80-talet, sände Sveriges Radios P3 ett återkommande underhållningsprogram som hette ”Nordring Rendez-vous” och som var en samproduktion mellan flera europeiska länder, bla. Sverige, Danmark, Norge, Finland, Holland, Skottland, Irland och Storbritannien. En del av programmen gjordes från Malmö med Leif Uvemarks orkester och både svenska och internationella musiker och artister. Två exempel ur radiotablån följer här:

7 mars 1982, 13:05 Nordring rendez-vous. Tablåinnehåll: Musik från 1940-talet. Artister: Svante Thuresson, Malmö Transfer singers, Malmö Radio Big Band. Dirigent: Leif Uvemark. Presentatör: Leif ”Smoke Rings” Anderson. Malmö. (Källa SMDB.kb.se)

22 april 1979, 13:05 Nordring Rendez-vous. Tablåinnehåll : Musikalisk underhållning med Rita Reys, Holland, Norma Winstone, England och Sanne Salomonsen, Danmark, Leif Uvemarks orkester. Programvärd: Olle Björklund. Malmö. Sänds även på tisdag kl. 19.30 i P1. (Källa SMDB.kb.se)

Leif gjorde också både intern-TV och krogshower med kända artister på Kronprinsen i Malmö.¹² Bl.a en bejublade show med Jan Malmsjö i mitten på 80-talet.

I Tv-serien baserad på Max Lundgrens böcker om ”Åshöjdens BK” 1985, dök Leif upp i ett avsnitt och spelade... sig själv.

1990-talet

På 90-talet spelade Leif och storbandet fortfarande i Pildammsparken varje sommar. Han engagerades som trumpetsolist i kyrkor, och spelade till dans med storbandet eller sitt 6-mannaband på privata fester, på skånska slott och på dansetablissemang, framför allt i södra Sverige, och då gärna med vokalister som Anki Nilsson¹³; Bosse Wickström, Per Arnkull, Gunilla Postaroff, Sofie Lindberg, Christina Nordstrand, mfl.

Privat har Leif själv beskrivit sig som ”en liten, välklädd, fyrkantig perfektionist”. Han var, utöver en fantastisk musiker och organisatör, en snäll, omtänksam, humoristisk och generös person med båda fötterna på jorden. Leif var arbetsam och målmedveten i sin musikergärning, men framhöll alltid att hans framgång berodde på lika delar naturlig fallenhet och ren tur, eller som han uttryckte det: -Jag erkänner gärna, Jag har haft tur här i livet.” I en intervju tillfrågades Leif om sina förebilder. Leif svarar att förebilderna är många, men nämner tre personer som influerat honom mycket: Valborg - hans mor och hängivna supporter, Conne Svensson (senare Sernklev) - fanjunkare och trumpetlärare på LV4 som Leif höll kontakten med hela livet, och sist men inte minst Maynard Ferguson¹⁴. Leif var mycket engagerad i olika föreningar och loger, tex. TSO, Odd Fellow, Druiderna, Likbärlaget Enighet och Rotary. När det gäller val av instrument, föredrog han under många år trumpetmärket King Silver Flair, men de sista åren spelade han på en amerikansk silver Calicchio.

Efter en tids sjukdom avled Leif Uvemark i sitt hem i Malmö, den 24 april 1996, endast 57 år gammal.

¹² Mer om Kronprinsen i Malmö: <http://www.malmo.se/Medborgare/Stadsplanering--trafik/Stadsplanering--visioner/Malmo-stadsmiljo/Arkitektur-i-Malmo/Alla-byggnader/Kronprinsen.html>

¹³ Mer om Anki Nilsson: <http://landskronadirekt.com/veckans/profil/anki.htm>

¹⁴ Mer om Maynard Ferguson: http://sv.wikipedia.org/wiki/Maynard_Ferguson

Begravningen hölls den 7 maj 1996 - i en fullsatt St. Pauli kyrka i Malmö. Kyrkan ligger bara ett stenkast ifrån Kornettsgatan där Leif växte upp och sparkade boll med sina bröder. TSO-kaplanen Ingemar Thorin var officiant. Vid jordfästningen spelade hans orkester Rysk Folksång (Jag har hört om en stad ovan molnen) och operasångerskan Karin Mang Habashi sjöng Duke Ellingtons Heaven. Likbärrarlaget Enighet bar kistan ut ur kyrkan.

Leif vilar i minneslund på St. Pauli mellersta kyrkogård i Malmö.

Sommaren 2014 invigdes "Way to go"¹⁵ ett minnesmärke på Davidhallsbron i Malmö där Leif är en av de 19 malmöartister som hyllas.

---

¹⁵ Mer om "Way to go": <http://www.malmo.se/Medborgare/Kultur--noje/Konst--design/Offentlig-konst/Way-to-go.html>